

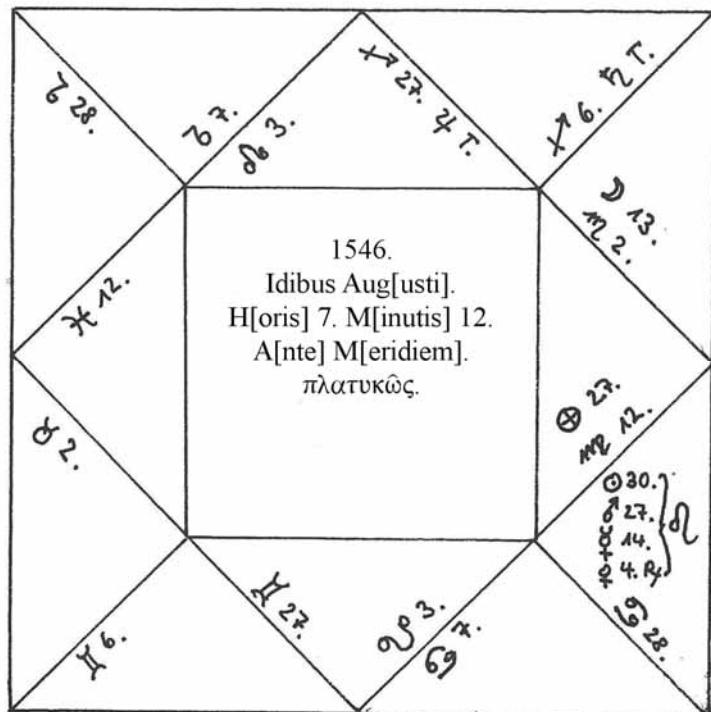
[Augsburg], 1. Juli 1560

An Joachim Camerarius d. Ä.

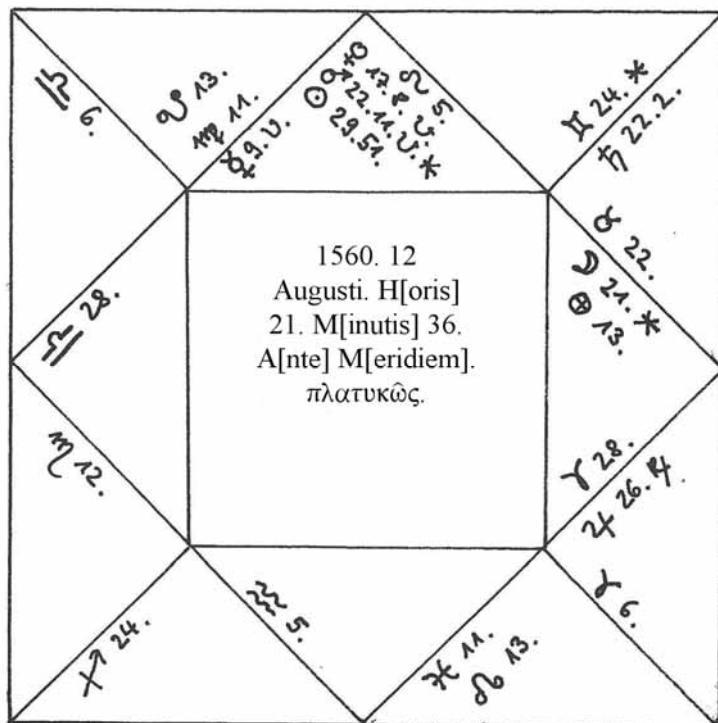
BSB, Clm 10370, Nr. 236.

S. D. In falsam aduentus tui expectationem adductus a Consule nostro Henzelio, qui te in thermas Aponenses profectum affirmabat. scribendi officium, vt et irritum et superuacaneum hactenus intermisi. Sed cum ex alijs, me deceptum esse intelligam: et falsae opinionis, licet ab eo excitatae, cui cùm propter amorem, tum ob autoritatem libenter credo, et cessationis tam diuturnae veniam peto, eoque magis, quod me tantum ocij habere existimas, quo ad literas tibi scribendas vel vtar vel abutar. Neque ego sanè id negare possum. Nam ἡ τῆς καθ' ἡμέραν ἀκρασίας τὲ καὶ ἀταξίας, καὶ τῆς ταύταιν συνακολούθουσης ἀργίας πρόφασις, pudenda fortassis est magis, quam vt, apud te praesertim, virum grauissimum, proferri debeat. Sed ea tamen bonam magnamqüe temporis partem mihi aufert. ὅστις γὰρ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται: κείνου ὅτι δοῦλος, καὶ ἐλεύθερος μόλῃ. Cum autem οἰκοσίτω είναι μὴ δυναμένω παρασιτεῖν necesse sit: ferendam existimo potius τὴν περιουσίαν ἢ τὴν ἔνδειαν, μάλιστα δ' ἐν ἀφιλοσόφῳ πόλει καὶ πολυδαπάνῳ. Sed haec hactenus. Filius tuus Ioannes semel atque iterum literas ad me dedit, rogans, vt et suas Patauim ad fratrem mitterem, et eundem domino meo commendarem, quorum illud facilimum fuit, hoc non aequè promtum. In quo, si nimium istum pudorem deposueris, aut seposueris saltem, perbreues literas tuas plus habituras esse ponderis non dubito, quam vllam meam orationem, toties iam commendationum mearum tacitam repulsam passi. Sed meum non est tuae prudentiae quicquam praescibere. Reliqui autem duo οὐδὲ γρὺ ad me scripserunt vnquam, et facilius hinc literae in Italiam quam Tbingam mittuntur, a me praesertim neque in publicum prodeunte, et rerum mearum satagente, alienarumqüe minimè curioso indagatore.

Sumtus filiorum tenuitati tuae satis esse graues non dubito. Sed hos, si, vti eos facere existimo, rectè collocant, ampliss[imum] abs te patrimonium se accepisse gratissimis animis agnoscent. Subleuari te decebat et a principe tuo, et a nostris magnatibus tui studiosis. Sed videmus in quas res pecunia conferri soleat. Conrado prospectum esse existimo. Sexti editio differtur, et codex is quo tu vsus es, conferendi tantum causa expetitus est. Xenophontem quidem et Diogenem Laertium emendatores breui se editurum Henricus pollicetur. ad quem epitaphium patris a te conscriptum misi, atque vtinam non aliud abs te epitaphium viri immortalitate digni expectandum nobis esset. Sed quia Deo ita visum est, omnino aliquid eximium non iδίᾳ ἀλλὰ δημοσίᾳ expectamus. Me verò ne quid tale conari audeam, et argumenti amplitudo, et imbecillitatis meae conscientia, et eorum multitudo ac praestantia, qui illud idem haud dubiè longè melius praestabunt, deterrent, etsi quantum illius meritis debeam, ingenuè agnosco, libenterqüe praedico, agnoscamqüe et praedicabo, quoad vixerō, τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν ἥδη νομίζων ἐκτετοξεύσθαι βίον. Tam multae siderum minae hoc anno concurrent. Reuolutio non admodum ei dissimilis est, qua Norimbergae anno 1545 Mense Decembri in periculo capitis versatus fui. sed illa insidijs nocuit, quamuis et ὁ ad σ progressa esset. haec verò vim apertam minitari videtur. Vtinam verò priuata mea calamitas cum clade publica non coniungatur, quòd te annis abhinc duobus ominatum esse memini. Sed quicquid erit, ea est nostra impietas et licentia petulantiss[ima] vitae, vt nullum supplicij genus recusare debere videamur. ἀλλὰ ταῦτα θεῶν ἐπὶ γούνασι κεῖται, καὶ ἵσως καὶ τοῖσδε μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσι.

A 20 Decembris vsque ad Cal[endas] Febr[uarij] insidijs aemulorum, scortorum et discipulorum, veneno et beneficio penè sum excaecatus et interfectus. Directio 3^{ae} ad ♂ ♂, antecesserat aliquot mensibus, si ratio Cypriani non fallit.

⊙ Eclipsis 1560 21 Augusti aberit a ⊙^e geneseos 8 gradus. a ♈ 7. a ℌ horoscoparcha et MC 4. a ⊗ 4. Ianuarij 16 circiter ὥρ[οσκοπάρχης] ad * s. et MC ad ♀ in 12. sed 8 Maij 1561. idem MC ad Δ ♀ s. 1561. 25 Octobris ad ♂ ♂ in 15 ♀ et domo 2.

Profectiones 1560.

ώρ[οσκοπάρχης] Ω 18. MC ΙΩ 12. ⊗ δ 4. ⊖ Π 30. » Μ 15.

Seruitutis meae biennium restat: schola parum curatur: magnates nonnulli male de me sentiunt: Lais vna atque altera mihi succensent, quod

οὗποτέ μοι τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

Timeo multa. Requiro iudicium tuum, si quid forte nugis huiusmodi temporis impendere vacat. Vale atque ignosce. Cal[endis] Iulij 1560.

Hiero[nymus] Wolfius
tui studiosiss[imus].